

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Toma Nadejda,
judecători: Țurcan Anatolie și Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpatul Salagor Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Salagor Igor XXXXX, născut la XXXXX,
originar din r-nul XXXXX, com.
XXXXX, domiciliat în or. XXXXX, str.
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.02.2016 – 18.07.2016;

Instanța de apel: 11.08.2016 – 24.11.2016;

Instanța de recurs: 25.01.2018 – 18.04.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 18 iulie 2016, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Salagor Igor și Bogos Ruslan au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi și art. 70 alin. (3) Cod penal a fost stabilită pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare pentru fiecare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani pentru fiecare, dacă în termenul de probă fixat lui Salagor Igor și Bogos Ruslan, aceștia nu vor comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat.

În privința inculpatului Bogos Ruslan hotărârile nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că la 02 iunie 2015, aproximativ la ora 12.30 min, minorul Salagor Igor având scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă cu minorul XXXXX a. n. XXXXX profitând de imposibilitatea lui de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, despre care cunoștea cu certitudine că nu a atins vârsta de 14

ani, aflându-se în mahala „bozu” și anume în extravilanul or. Ialoveni aplicând asupra minorului constrângerea psihică exprimată prin amenințarea cu aplicarea forței fizice și-a satisfăcut pofta sexuală cu minorul XXXXX a. n. XXXXX în formă perversă manifestată prin act sexual oral și anume prin introducerea membrului viril în cavitatea bucală a victimei.

Prin acțiunile sale inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi: *satisfacerea poftei sexuale în formă perversă săvârșită prin constrângere psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșită asupra unei persoane despre care se cunoștea cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Ialoveni, Vasilenko Angela, solicitând casarea sentinței atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care minorii Bogos Ruslan și Salagor Igor să fie recunoscuți culpabili de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal și să le fie stabilită, în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare pentru fiecare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru minori.

În motivarea apelului declarat, a indicat că sentința de condamnare a minorilor Salagor Igor și Bogos Ruslan este ilegală în partea stabilirii pedepsei penale, urmând a fi casată, din motiv că pedeapsa aplicată este mult prea blândă și contravine condițiilor generale de stabilire a pedepsei.

Apelantul a invocat că instanța de fond a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor cazului dat și a încadrării corecte a acțiunilor inculpaților în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, bazându-se de pe probele prezentate de procuror și aduse în învinuirea inculpaților, însă aplicarea față de inculpați a pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este ilegală.

Infracțiunea de comiterea căreia sunt învinuiți minorii Salagor Igor și Bogos Ruslan sunt calificate conform art. 16 alin. (6) Cod penal drept una excepțional de gravă. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (4) Cod penal, în privința persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Acuzarea consideră că instanța de judecată a stabilit inculpaților o pedeapsă ilegală și vădit prea blândă, care nu poate fi considerată legală și din motiv că aceasta nu va aduce la corectarea inculpaților și nu restabilește echitatea socială.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Salagor Igor, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită în baza acestei legi și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru minori.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului Salagor Igor în baza prevederilor art. 172 alin. (3) lit. a) - satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă săvârșită prin constrângere psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșită asupra unei persoane despre care se cunoștea cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Instanța de apel a reținut că, deși inculpatul a recunoscut pe deplin vina în cele incriminate, culpa acestuia în comiterea infracțiunii imputate este dovedită și prin următoarele probe, administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond, și anume prin: plângerea depusă de XXXXX la data de 16.06.2015 la IP Ialoveni (f.d. 11), procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 12-13, 14-15), referatul prezentențial întocmit de către Biroul de probațiune Ialoveni în privința învinutului minor XXXXX (f.d.32-37), referatul prezentențial întocmit de către Biroul de probațiune Ialoveni în privința învinutului minor Salagor Igor XXXXX (f.d.52-59), procesul-verbal de audiere a martorului Neplievschii Vladimir (f.d. 60), ordonanța și procesul-verbal de ridicare unui CD cu trei fotografii și trei înregistrări video de la martorul Neplievschii Vladimir (f.d.61), ordonanța de recunoaștere a corpului delict un CD video cu fotografiile și filmări ridicate de la martorul Neplievschii Vladimir, care se păstrează la materialele cauzei penale (f.d.62-63), procesul-verbal de examinare a fotografiilor și filmărilor de pe CD ridicat de la martorul Neplievschi Vladimir (f. d. 64 - 65), raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 67a-2015 din 07 august 2015 al lui Salagor Igor (f. d. 76 - 79), raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 675a-2015 din 07.08.2015 al lui Bogos Ruslan (f. d. 87 - 89), raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 901a-2015 a lui XXXXX a.n. XXXXX (f. d. 118 - 122).

Astfel, instanța de apel a constatat că, în acțiunile lui Salagor Igor și Bogos Ruslan sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal - satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă săvârșită prin constrângere psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșită asupra unei persoane despre care se cunoștea cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

A menționat instanța de apel că, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

În cauza deferită judecării, potrivit sentinței adoptate, Salagor Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi și art. 70 alin. (3), art. 79 Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 5 (cinci) ani în baza art. 90 Cod penal, dacă

în termenul de probă fixat lui Salagor Igor, nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel a remarcat că, una din condițiile expuse expres în alin. (1) al art. 90 din Cod penal privind aplicabilitatea acestei norme, se referă la aceea că instanța de judecată urmează să formuleze o concluzie precum că nu este rațional ca inculpatul să execute în penitenciar pedeapsa stabilită.

Adică este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de legea penală - art. 90 Cod penal care îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, deoarece art. 90 al. (4) Cod penal, prevede expres că *persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.*

La caz, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, la locul de muncă, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a găsit întemeiate alegațiile titularului dreptului de apel în partea excluderii art. 90 Cod penal și a constatat că concluzia primei instanțe precum că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, este una incorectă, deoarece Salagor Igor a comis o infracțiune excepțional de gravă în privința unui copil de doar 8 ani, iar circumstanța ca minoratul inculpatului și recunoașterea vinovăției, la caz, sunt luate în calcul la stabilirea mărimii pedepsei, însă nici de cum nu duce la aplicarea unei sancțiuni non-privative de libertate, prin prisma prevederilor art. 90 alin. (4) Cod penal.

Subsidiar la cele ce preced, instanța de apel a considerat că prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei.

În acest context, instanța de apel a reținut că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau

atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, și potrivit prevederilor art. 75 Cod penal *în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.*

Instanța de apel a considerat că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a reținut că, Salagor Igor este născut la data de XXXXX, iar infracțiunea a fost comisă la 02.06.2015, ceea ce semnifică că la momentul comiterii infracțiunii inculpatul era minor, Salagor Igor având vârsta de XXXXX ani.

Instanța de apel a mai reținut că, în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

În baza art. 79 Cod penal minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală *beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare*, cu muncă neremunerată în folosul

comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost recunoscut vinovat, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, nefiind prevăzute careva pedepse alternative în afară de închisoare.

Prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal, maximul pedepsei cu închisoarea ce poate fi stabilită inculpatului Salagor Igor care a comis infracțiunea în minorat este de 10 ani.

Prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală se stabilește o nouă limită maximă de pedeapsă ~ până la 7 ani 6 luni închisoare.

Totodată, instanța de apel a considerat relevant argumentul apelantului precum că la caz, este necesar a se ține cont de prevederile art. 90 alin. (4) Cod penal, potrivit cărora *persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.*

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de fond, se constată că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75, 90 alin. (4) Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei. Colegiul Penal apreciază că modalitatea de executare a pedepsei aleasă de către prima instanță în privința inculpaților, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse și valența valorilor sociale lezate.

Mai mult, instanța de apel a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței primei instanțe, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate, menționând că inculpatul este minor, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, concluzionând că inculpații se pot îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de apel drept o soluție eronată, care nu poate fi menținută.

De asemenea, prima instanță în mod irelevant indică că „pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului”, fără a fi clar în ce mod această prevedere legală se regăsește în cauza penală de învinuire a inculpaților minori în comiterea unei infracțiuni excepțional de grave.

O situație identică în sentință de a face trimitere la „potrivit § 3 al Capitolului II ai Ghidului cu privire la aplicarea pedepsei, faptul săvârșirii infracțiunii de către un minor, indiferent de gravitatea ei și de faptul că el, anterior, a fost condamnat sau a săvârșit mai multe infracțiuni se consideră ca

circumstanță ce atenuează răspunderea penală și trebuie luată în vedere la aplicarea pedepsei minorului”, or, în primul rând, o asemenea regulă de aplicare a pedepsei nu există, iar în al doilea rând, la caz, inculpatul anterior nu a fost judecat.

În partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a indicat că la aprecierea modului și a măsurii de aplicare a pedepsei, se iau în considerație asemenea aspecte ca vârsta minorului, gradul de dezvoltare intelectuală, condițiile în care trăiește, influența adulților sau a altor minori asupra minorului, cauzele și condițiile care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, însă nu a desfășurat analiza individualizării pedepsei penale, nu a motivat care anume factori determină aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, rezumându-se la enumerarea formală a criteriilor stabilite de lege, fără a le adapta la caz.

A conchis instanța de apel că, nu este clar din care considerente instanța de fond a stabilit anume această categorie de pedeapsă, anume în această mărime, care împrejurări și circumstanțe au condiționat adoptarea acestei soluții și, prin urmare, sentința instanței de fond nu este motivată în partea stabilirii și individualizării pedepsei, fiind afectat calitatea actului de justiție prin încălcarea obligației de motivare a sentinței.

Instanța de apel a subliniat gravitatea infracțiunii comise de Salagor Igor, care a comis o infracțiune excepțional de gravă, valența semnificativă a relațiilor sociale lezate și anume inviolabilitatea sexuală a unui minor, vârsta extrem de fragedă a părții vătămate - 8 ani, comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, atitudinea acestuia față de cele comise.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Salagor Igor, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 70, 75, 76, 77, 78, 79 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, conform prevederilor art. 16 Cod penal, de motivul acesteia - satisfacerea poftelor sexuale, de faptul că infracțiunea a fost comisă cu intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat (f. d. 29), la locul de trai se caracterizează pozitiv (f. d. 51), la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f. d. 49), conform raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 674a- 2015 din 07.08.2015 - nu suferă de maladii psihice cronice, dereglări temporare nu manifestă, în perioada săvârșirii infracțiunii avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale (f. d. 76-79), potrivit referatului presentențial întocmit de către Biroul de probațiune Ialoveni, are devieri de comportament, are un cerc vicios de prieteni, perspectivele de integrare în societate sunt medii (f. d. 52-59).

Ca circumstanțe atenuante în privința inculpatului, s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către un minor, recunoașterea vinovăției.

Circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

S-a reținut circumstanța excepțională minoratul persoanei.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, prin intermediul oficiului poștal, la 06 noiembrie 2017, declară recurs ordinar inculpatul Salagor Igor, prin care solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului, neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- recunoaște cele săvârșite și se căiește sincer;
- nu conștientiza ce infracțiune comite, deoarece era minor.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76 - 77 Cod penal, precum și efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, recursul este declarat peste termen.

Dispozițiile art. 422 Cod de procedură penală, prevăd expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din materialele dosarului, rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 24 noiembrie 2016, inclusiv în prezența inculpatului Salagor Igor, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 24 noiembrie 2016 (f. d. 202 – 206), din care rezultă că Salagor Igor a fost înștiințat despre ziua pronunțării deciziei motivate pentru data de 22 decembrie 2016, însă din motive necunoscute nu s-a prezentat.

Potrivit art. 231 alin. (1) Cod de procedură penală, termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni și ani. Alin. (2) prevede că la calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel. Alin. (3) prevede că la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Astfel, în speță, termenul de 30 zile se calculează, începând cu 23 decembrie 2016 și se epuizează la 23 ianuarie 2017 (inclusiv), însă recursul ordinar a fost declarat de către inculpatul Salagor Igor, prin intermediul oficiului poștal (f. d. 232), la data de 06 noiembrie 2017, înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la data de 09 noiembrie 2017, cu numărul de intrare 3135 (f. d. 231).

Din cele expuse supra, instanța de recurs conchide, că recursul ordinar declarat de inculpatul Salagor Igor este depus peste termenul legal de 30 zile, prevăzut în art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Unul dintre scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termene peremptorii.

În acest sens, art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal, constatând încălcarea de către recurent a prevederilor art. 422 Cod de procedură penală a ajuns la concluzia inadmisibilității recursului declarat de către inculpatul Salagor Igor, din motiv că este depus peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat inculpatul Salagor Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Salagor Igor XXXXX**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **18 mai 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena